

Title : AN INVESTIGATION ON OPTIMUM AUXILIARY HEAT OF
SOLAR ABSORBTION SYSTEM

Author : Miss Ratanan Boonmat

Major Adviser : Dr. Anusorn Vorasingha

Adviser : Assoc. Prof. Dr. Wattanapong Rakwichian
: Dr.Nipon Kietjoy

Type of Degree : Master of Science Degree in Renewable Energy
(M.S. in Renewable Energy), Naresuan University, 2006

Abstract

The purpose of this research were to find the optimize of auxiliary heat (LPG) for Solar Absorption System at Testing Building, School of Renewable energy Technology, Naresuan University by compared between collected data and designed data in September to January, and the result diffuse fraction affecting the efficiency of solar collector and the LPG consumption.

The results were that the real LPG consumption are higher than the designed LPG consumption except in January because of low ambient temperature (cooling load dropped). The maximum LPG consumption is about 7.226 kg/day in November under fixed lowest inlet temperature to chiller at 75°C. In normally case, lowest temperature to chiller at 70°C, the maximum LPG consumption is about 5.1267 kg/day in September. When The designed LPG backup is 48 kg/ 2 weeks, 10 days operation.

The LPG consumption increased when the radiation increased. The best value of diffuse fraction is between 20 and 80% (Cloudy). in case H_d/H between 80 and 100% (overcast sky) the LPG consumption of system is higher cause low the heat source (Solar radiation) temperature, that reduce η_c to a lower value even decrease the ambient temperature that is cause increase due to the pipe have higher heat loss from the temperature difference between the surroundings.

ชื่อเรื่อง	: การศึกษาความเหมาะสมของภาระใช้พลังงานความร้อนเสริมของระบบ ทำความเย็นแบบดูดกลืนพลังงานแสงอาทิตย์
ผู้วิจัย	: นางสาววนิดา บุญมติ
ประธานที่ปรึกษา	: ดร.อนุสรณ์ วรสิงห์
กรรมการที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร. วัฒนพงษ์ รักษาเวียร : ดร.นิพนธ์ เกตุจุ้ย
ประเภทสารสนับสนุน	: วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ผลงานทดลอง) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2549

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อหาความเหมาะสมของพลังงานความร้อนเสริม (แก๊สบีโตรเลียมเหลว) ของระบบดูดกลืนพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งบริเวณอาคารทดลอง วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยการเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงซึ่งได้อันกันยายนถึงมกราคมกับปริมาณการใช้พลังงานความร้อนเสริมที่ได้ออกแบบไว้ และผลของสภาพอากาศ (ค่าตัวแปรรังสีกระจาย) ต่อประสิทธิภาพแห่งทำความร้อนรวมทั้งผลต่อปริมาณการใช้พลังงานความร้อนเสริม

ผลการทดลองพบว่า ปริมาณการใช้พลังงานความร้อนเสริมที่ได้จากการปฏิบัติการจริงมีค่าสูงกว่าที่ได้ออกแบบไว้ ยกเว้นในเดือนมกราคมเนื่องจากในช่วงที่ทำการทดลองมีอุณหภูมิแวดล้อมที่ต่ำตลอดทั้งวัน (เป็นสภาพที่ไม่สามารถให้ภาวะการทำความเย็นภายในอาคารลดลง) โดยค่าปริมาณความร้อนเสริมสูงสุดที่ใช้เกิดในเดือนพฤษภาคม คือ 7.226 กิโลกรัม/วัน ภายใต้การตั้งค่าอุณหภูมน้ำที่เข้าสู่เครื่องทำความเย็นต่ำสุดที่ 75°C และสำหรับกรณีปกติที่ตั้งค่าอุณหภูมน้ำที่เข้าสู่เครื่องทำความเย็นต่ำสุดที่ 70°C ปริมาณการใช้ความร้อนเสริมสูงสุดอยู่ที่ 5.1267 กิโลกรัม/วัน ในเดือนกันยายนซึ่งออกแบบจริงไว้ที่ 48 กิโลกรัม/2 สปดาห์ (10 วันทำการ)

และพบว่าปริมาณการใช้พลังงานความร้อนเสริมจะเพิ่มขึ้นเมื่อรังสีดวงอาทิตย์เพิ่มขึ้น โดยช่วงที่ดีที่สุดอยู่ที่ค่าตัวแปรรังสีกระจาย (diffuse fraction) ระหว่าง 20-80% (ห้องพำนีเมฆปาก คลุมปานกลาง, cloudy) ส่วนค่าตัวแปรรังสีกระจายระหว่าง 80-100% (ห้องพำนีเมฆมาก, overcast sky) ปริมาณการใช้พลังงานความร้อนเสริมของระบบกลับมีค่าสูงขึ้น สาเหตุเนื่องมาจากการแหล่งพลังงานความร้อนหลัก (รังสีดวงอาทิตย์) มีค่าลดลง และจากอุณหภูมิแวดล้อมที่ลดลง (เนื่องจากค่าตัวแปรรังสีกระจายที่เพิ่มขึ้น) เป็นสาเหตุให้เกิดการสูญเสียความร้อนบริเวณท่อจากอุณหภูมิที่ต่างกันมากที่ผิวท่อ ทำให้ประสิทธิภาพของแห่งทำความร้อนมีค่าลดลง